

Marie Dorthea Jensens begravelse

8. januar 2022 kl. 11
fra Hou Kirke

Organist Erik Linow. Præst Leif G. Jensen

Præludium *The Mission, Ennio Moricone*

www.vresen.dk/TheMission.mp3

Kom, Helligånd, og vidne giv
i mig, at Jesus er mit liv,
og at jeg intet andet ved
end Jesus mig til salighed!

4. Kom, sandheds Ånd,
og led du mig
på sandheds veje rettelig,
at aldrig jeg fra troens grund
et hårsbred viger nogen stund!

5. Om jeg i tryghed slumrer hen,
o, væk mig snarlig op igen,
din kraftige nåde stå mig bi
og lede mig på sandheds sti!

6. Jeg uden dig ej kende kan
min store Gud og frelsermand,
lad derfor dine stråler mig
i hjertet falde idelig!

7. I kors og kummer, trang og nød,
i fare, fængsel og i død,
du mig en trøster given est,
min tarv du kender også bedst.

8. Om derfor jeg med korset på
skal gennem verdens torne gå
til Himmelen og livets land,
dog er du med, min trøstermand.

9. Du viser kronen, som for mig
er henlagt udi Himmerig,
hvor evig glæde jeg skal få
og stedse for Guds ansigt stå.

10. O Helligånd, almægtig Gud,
styrk mig, at jeg kan holde ud!
Opvarm mig med din nådes glød,
og gør mig trøstige i min død!

Th Kingo 1699. DS 238v3-10 / 281v3-10

Nåde være med jer og fred fra Gud vor Fader og Herren Jesus Kristus! Amen

Lad os alle bede!

Almægtige, evige Gud, barmhjertighedens Fader og al trøsts Gud! Vi takker dig, fordi du har givet os din enbårne Søn, vor Herre Jesus Kristus, som har tilintetgjort døden og bragt liv og uforkrænkelighed for lyset ved evangeliet. Vi beder dig, at du ved din Helligånd vil trøste og styrke alle dem, der sørger, og opvække vore hjerter til en sand og levende tro. Vær du vort lys, når natten kommer, så vore hjerter ikke skal forfærdes, men vi må fare herfra i fred. Det beder vi alle i vor Herre Jesu navn. Amen.

Skriftlæsning

»Jeg er opstandelsen og livet,« siger Herren; »den, som tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal i al evighed ikke dø.«

»Hvad gavner det et menneske, om han vinder den hele verden, men må bøde med sin sjæl? Eller hvad kan et menneske give til vederlag for sin sjæl? Vi har ikke bragt noget med ind i verden og kan heller ikke bringe noget ud fra den. Men det er menneskenes lod én gang at dø og derefter dømmes. Salige er de døde, som dør i Herren.« Amen.

Trosbekendelse. Vi tror på Gud Fader.. På Jesus Kristus. ... Og på Helligånden ...

Mægtigste Kriste,
menighedens Herre,
den du har tegnet
med dit kors til ære,
kom dog at hjælpe
os af fjendens snare,
dit folk bevare!

2. Før du selv striden
for de børn så svage,
tving du vor fjende,

driv hans magt tilbage,
hvad sig mod dig
og dine vil ophøje,
selv du nedbøje!

3. Fred udi kirken vi af dig begære,
fred udi landet du os og beskære,
fred udi hjertet du for alting give!
Hos os du blive!

M.A. von Löwenstern 1644. DS 226 / 266

Marie Dorteia Jensen, født 6.2.1927 i Vesterhuse, forældre

Thea og Aksel Olsen, døbt 27.3.1927, konfirmeret 20.3.1941.

Bibelord Mika 7,8: Om jeg sidder i mørke, er Herren mit lys.

Gift med Emil 18.10.1947. Fik Kirsten, Leif og Ole i 1948, 1951 og

1954. Hustru og mor. Husmor og medhjælpende regnskabsfører.

Tegner og maler. Salmesanger og organist. Lystfisker og sejler. Kok og

værtinde. Besøgsven, kirkeblads uddeler og missionær. Bibellæser,

kirkegænger og forbeder. Emils hjælper, børnenes og mange andres hjælper. Altid

afhængig af Guds tilgivelse, af bibelordet, dåb og nadver. Emils hjemlov 26.9.2003.

Maries hjemlov 2.1.2022. Nu venter vi en salig opstandelse fra de døde ved Herrens

genkomst. Det har Jesus Kristus lovet dem og os. *5 Mos 33,27: "Den evige Gud er en bolig, og hernede er hans evige arme." Matt 14,22-33: "Frygt ikke!" Jesus rakte hånden ud og greb Peter.*

Sandheds tolk og taler,
sørgendes husvaler,
råds og styrkes Ånd,
stærke guddomsfinger,
fredens overbringer,

liv i dødens land!
Giv os kraft og livsens saft,
lad os al din Himmel-gave
overflødig have!

2. Giv os glød på tunge

til at tale, sjunge
Herrens pris på jord!
Lær os ret at bede,
selv du for os træde
frem med skjulte ord!¹
Giv os mod i hjerterod,
styrk os troen af det høje,
let os al vor møje!

3. Dug af Himmerige,
markerne de skrige
efter forårsregn;
lad nu strømme flyde,
sæden overgyde
i hver himmel-egn!
Giv den rod og trivsel god,
lad med frugt din have smykkes,
og lad Guds ord lykkes!

4. Fyld med ånd vort virke,
sign os i din kirke,
led i lys os frem!
Se ned til vor jammer,
gør vort hjertekammer
til et lysets hjem!

Løs os dog af syndens åg,
lad os fri i Kristus findes,
til Guds hjerte bindes!

5. Giv i korset styrke,
lys i dødens mørke,
trøst på trængsels vej!
Løft til Himlens høje
hjerte, ånd og øje,
og forlad os ej,
når i død og sidste nød
os vor tro på dig vil røve
Helveds grumme løve!

6. Lad os da så længe
fast ved Jesus hænge,
stå i nådens stand,
alt vort liv forskønnes,
i det gode grønnes
som et frugtbart land,
til vi når Guds riges vår,
Paradisets roser bryder,
evig dér os fryder!

Landstad 1861. ¹ Rom 8,26. DS 271 / 312

Guds varetægt i liv og død: Davids Salme 23. Påskeevangeliet Lukas 24,1-6a. Johannesevangeliet 3,16. Apostlenes Gerninger 20,32

Lad os alle bede! Herre vor Gud, himmelske Fader, barmhjertighedens Fader og al trøsts Gud. Trøst og styrk ved din Helligånd alle os, som sørger, og opvæk vore hjerter til at våge og bede, så vi i en levende tro og et helligt liv arbejder på vor egen frelse med frygt og bæven. Giv os at sætte vort håb alene til din nåde og syndernes forladelse ved Kristus Jesus vor Herre; og når dagen hælder, bliv da hos os med dit lys, for at dødens mørke ikke skal forfærde os, men at vi må se Himmelen åben og fare herfra i fred. Det beder vi alle i vor Herre Jesu navn. Amen.

*Vor Herres Jesu Kristi nåde
Guds kærlighed, Guds kærlighed,
og den Helligånds samfund være med os alle. Amen. Amen.*

Vær du mig nær!

Nu aften sænker sig,
snart mørket råder,
vær du nær hos mig!
Når andres hjælp og trøst
er intet værd,
du, hjælpeløses hjælp,
vær du mig nær!

2. Snart rinder ud
mit jordlivs dag så kort,
al verdens glans og glæde
visner bort,
alt står for fald,
og alt forandres her;
du, som omskiftes ej,
vær du mig nær!

3. Kom ej med rædsel
som den drotters drot,
men mild og blid
at læge ondt med godt!
Giv mig hos dig,
som har hver synder kær,
trøst for al sorg og savn;
vær du mig nær!

4. Jeg trænger til dig
hver en livets dag, din nåde kun
kan sløve Fjendens slag.
Hvem er som du
i regn og solskinsvejr
min stav og støtte!
O, vær du mig nær!

5. Med dig ved siden
har jeg ingen frygt.
Trods sorg og sygdom
er mit hjerte trygt.
Hvor er nu dødens brod,
o Herre kær,
og hvor er Helveds sejr,
når du er nær?

6. Når øjet brister,
vis mig korsets tegn!
Lys gennem mørket
mig til Himlens egn!
Fly, jordisk mulm,
for Himlens morgenskær!
I liv, i død, min Gud,
vær du mig nær!

Henry F. Lyte 1847. DS 520 / 541

Postludium, kisten bæres til grav

Jordpåkastelse, fadervor og velsignelse

Krist stod op af døde

i påske-morgenrøde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

2. Krist stod op af døde,
afsonet er vor brøde!
Thi synger lydt og sjæleglad

hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

3. Krist stod op af døde,
i Himlen vi ham møde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

Tysk 12. årh. Dansk 1528. DS 190 / 218

Tale ved Marie Dorthea Jensens begravelse 8.1.2022

Marie Dorthea Jensen blev født 6.2.1927 i Vesterhuse. Forældre Thea og Aksel Olsen. De havde nogle år forinden fået en søn, som døde ved fødslen. Han er begravet her på kirkegården. Marie blev deres eneste barn, og hun blev dem til glæde og fryd. De bar hende til den hellige døb 27. marts 1927. Marie blev konfirmeret 20.3.1940. Præsten gav hende som bibelord fra profeten Mikas Bog. Det stod på titelbladet i hendes konfirmandbibel. Hun klippede siden ud og satte det ind i en ny salmebog i 1991. Bibelordet lyder sådan: **"Om jeg sidder i mørke, er Herren mit lys" (Mika 7,8)**. Profeten fortæller, hvordan han klarede at sidde i mørke: Fordi Herren er hans lys. Det ord gjorde Mor til sit og brugte det i ungdomstiden, i 55 års ægteskab og de 18 år hun fik som enke. Hun brugte Skriftens ord, og hun kunne ikke undvære tilgivelsen i Nadveren. Der blev stille, når vi delte brød og vin, fordi Jesus jo siger, at det er ham selv, som kommer til os. Og Profeten Mika siger i samme kapitel vers 18: **Hvo er en Gud som du, der tilgiver Brøde, bærer over med Synd ... ej evigt gemmer på Vrede, men gerne er nådig? (Mika 7,18)**. Her er lys i det dybeste mørke, som jo er skyldens og forladthedens mørke. For Gud er nådig. Han tilgiver. Det ved vi, fordi hans Søn, Jesus Kristus, døde for vore synder på Golgata. Den nåde delte Marie med os børn og med sin menighed og med familien. Guds løfter i Skriften lyste for hende, så hun ikke gav op, selv om det blev mørkt. Senest sagde hun det til mig for en måned siden, at hun ville holde fast. Og vi så sammen på det krucifiks, som hang i mors og fars soveværelse alle årene, og som I ser på fotoet på salme hæftet.

Marie blev gift med Emil 18. oktober 1947, og de fik Kirsten, Ole og Leif. Hun var hustru og mor i hjemmet, husmor og medhjælper i murerfirmaet, tegner og maler i fritiden, salmesanger og organist i kirken, lystfisker og sejler i naturen, kok og værtinde i køkken og stue, besøgsven, kirkeblads uddeler og missionær i byen og på Nordlangeland. Bibellæser, kirkegænger og forbeder hverdage og søndage. Hun var alle dage Emils, sine forældres, børnenes og mange andres hjælper. Marie og Emil fik gode år sammen med svigerbørn, børnebørn og oldebørn frem til Emils blev syg og døde 26.9.2003. Og Marie fik herefter nogle svære år, men også gode år. Først i huset på Østergade i Lohals. Senere i 5 år Stigehaven og 5 år i lejlighed på Tullebølle Center. Pga fald og lungebetændelse var mor seks dage på Svendborg Sygehus i november. Efter hjemkomsten blev hun svagere og klarede ikke mere at spise og gå. Vi var sammen i julen og til nytår. Og det var en gave, at vi søskende kunne være omkring mor i dagene og timerne op til hun døde, og også da hun udåndede.

Nu venter vi en salig opstandelse fra de døde ved Herrens genkomst. Det har Jesus Kristus lovet vore forældre og os i dåbens bad og stadfæstet ved Ordet, som vi hører og tror på. Det har vi bygget på sammen med mor i ca. 70 år. Og det bærer os i dag og frem over.

To ord fra Skriften skal hjælpe os til at tro og vente i håb. Det ene er et ord, som mor for mange år siden fremhævede: *"Den evige Gud er en bolig, og hernede er hans evige arme"* (5 Mos 33,27). Det andet ord er beretningen om vandringen på sønen, som vi ser på altertavlen her i kirken, og som mor havde som billede i stuen, *Matthæus 14,22-33*. *"Frygt ikke!" Jesus rakte hånden ud og greb Peter*. Hør evangeliet med

alterbilledet i baggrunden: *Straks efter nødte Jesus disciplene til at gå om bord i båden og tage i forvejen over til den anden bred, mens han selv sendte skarerne bort. Da han havde sendt skarerne bort, gik han ene op på bjerget for at bede. Og da det var blevet aften, var han alene dér. Båden var allerede mange stadier fra land og kæmpede med bølgerne, for vinden var imod. Men i den fjerde nattevagt kom han til dem, gående på søen. Da disciplene så ham gå på søen, blev de skrækslagne og sagde: «Det er et spøgelse,» og de skreg af frygt. Og straks talte Jesus til dem og sagde: «Vær frimodige, det er mig, frygt ikke!» Men Peter sagde til ham: «Herre, er det dig, så befal mig at komme ud til dig på vandet.» Han sagde: «Kom!» Peter trådte ud af båden og gik på vandet hen til Jesus. Men da han så den stærke storm, blev han bange, og han begyndte at synke og råbte: «Herre, frels mig!» Straks rakte Jesus hånden ud, greb fat i ham og sagde: «Du lidetroende, hvorfor tvivlede du?» Da de kom op i båden, lagde vinden sig. Og mændene i båden kastede sig ned for ham og sagde: «Sandelig, du er Guds søn».*

Bibeldordet fra 5 Mosebog fortæller, at Guds evige arme er hernede. Gud rakte ud efter os, da han blev menneske. Guds Søn, Jesus, tog de små i sine arme og velsignede dem. Med sine hænder helbredte de syge og beskyttede de skyldige.

Bibeldordet fra Matthæus 14 fortæller, at Peter sank ned i havet og råbte: "Herre, frels mig!" Da greb Guds evige arme ham og trak ham op af dybet. Det med de evige arme var virkeligt for Peter. Jesu arme er Guds evige arme i vore liv. Når vi erfarer mørket og frygten, som Peter gjorde, og når døden truer med undergang, må vi som Peter råbe på Jesus Kristus. Og da rækker han ned og tager fat om os med sine to sakramenter, dåben og nadveren. Dåben og nadveren er Guds evige arme, hvor vi mærker, at han griber os. I dåben, begravnes med Kristus, ja dør med ham og derpå opstår med ham fra døden, som Paulus skriver i Romerbrevet 6. I dåben trækker Jesus os op af vandet, som han trak Peter op. Så stort er det at være døbt og at tro det. Og i nadveren rækker Herren os sit legeme og brød i brødet og vinen, fordi Herren siger, at det er hans legeme og blod. Og vi bliver stille. Stormen tager af. Herren er hos os.

Gud sendte sine engle til mor søndag den 2. januar lidt over kl. 2 om natten. De bar hendes sjæl hjem til Gud. Hun er salig og udfriet fra forkrænkelighed og død. **"Hernede er de evige Arme."** Guds arme. Han taler til os, griber os og viser os nåde.

Salmerne, som vi synger ved begravelsen, er valgt af mor. Også den næste, "*Sandheds tolk og taler, sørgendes husvaler*". Måske mor Marie valgte den, fordi der her synges om lys i hjertekammeret og i dødens mørke. *V4: Fyld med ånd vort virke, sign os i din kirke, led i lys os frem! Se ned til vor jammer, gør vort hjertekammer til et lysets hjem. Løs os dog af syndens åg, lad os fri i Kristus findes, til Guds hjerte bindes.* - *V5: Giv i korset styrke, lys i dødens mørke, trøst på trængsels vej. Løft til Himlens høje hjerte ånd og øje, og forlad os ej.* - *V6: Lad os da så længe fast ved Jesus hænge, til vi når Guds riges vår, paradiset's roser bryder, evig der os fryder.* Lad os synges denne gode salme, som mor, Marie, valgte for os til denne dag. Amen

Pastor Leif G. Jensen